

Sygn. akt I CSK 27/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa H. S.
przeciwko Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych przez art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadnieni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w tym przedmiocie jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniony został przez powoda wskazaniem na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) sformułowanego w formie pytań: - „czy w przypadku gdy wojewódzki sąd administracyjny prawomocnym wyrokiem uchylił pierwotną decyzję organu administracji publicznej i przekazał ją do ponownego rozpatrzenia określając w treści uzasadnienia wytyczne, jakimi ma się kierować organ administracji publicznej, a także wobec zaniechania wniesienia środka zaskarżenia przez ten organ do Naczelnego Sądu Administracyjnego (...), to czy w takim przypadku, organ administracji jest zobowiązany do wydania niezwłocznie decyzji administracyjnej orzekającej co do meritum sprawy? - czy jest zobowiązany po wydaniu prawomocnego wyroku sądu do zabezpieczenia środków finansowych przeznaczonych na wypłatę renty strukturalnej? - czy w związku z niewydaniem takiej decyzji (...) zachodzą przesłanki do dochodzenia roszczenia odszkodowawczego w trybie art. 417¹ § 3 k.c.?, - czy organ administracji publicznej w przypadku uchylenia jego pierwotnej decyzji przez wojewódzki sąd administracyjny i nie wniesienia środka zaskarżenia, jest zobowiązany do wydania orzeczenia zgodnie z wytycznymi sądu zawartymi w treści uzasadnienia wyroku, a w przypadku braku takiego postępowania zachodzi przesłanka do dochodzenia roszczenia odszkodowawczego w trybie art. 417¹ § 3 k.c.?”.

Powód powołał się również na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Zagadnienie to musi być nadto „istotne”, co powinno wynikać przede wszystkim z wagi zawartego w nim problemu interpretacyjnego dla systemu prawa, nie zaś z jego doniosłości społecznej czy doniosłości dla rozstrzygnięcia sprawy, w której wniesiona została skarga kasacyjna. Takiego charakteru nie mają problemy przedstawione przez powoda jako zagadnienie prawne, z uwagi na potrzebę rozstrzygnięcia którego skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania. Powód sformułował je bowiem na tyle kazuistycznie, że mają one charakter pytań o trafność subsumcji ustalonych w sprawie faktów pod obowiązujące przepisy prawa. Odpowiedź na niektóre pytania powoda wynika wprost z obowiązujących przepisów (art. 153 p.s.a). Trzeba przy tym zauważyć, że po uchyleniu decyzji przez sąd administracyjny zachodzi potrzeba bądź to ponownego skonkretyzowania normy materialnego prawa administracyjnego w stosunku do strony albo umorzenia postępowania. O tym jakiego rodzaju rozstrzygnięcie wyda wówczas organ administracji decydują okoliczności faktyczne i prawne istniejące w dacie dokonywania tej ponownej konkretyzacji, a nie w dacie wydawania wyroku przez sąd administracyjny. Będąc związanym poglądem prawnym sądu administracyjnego, organ administracji musi wydać ponownie decyzję, która będzie adekwatna do okoliczności faktycznych i stanu prawnego w dacie jej wydania. Zmiana tych okoliczności w porównaniu ze stanem, który istniał poprzednio nie pozostaje bez wpływu na treść decyzji, jaka ma być wydana w sprawie.

Skarga kasacyjna jest uzasadniona w sposób oczywisty wtedy, gdy na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań można stwierdzić wadliwość kwestionowanego nią orzeczenia (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z motywami zaskarżonego postanowienia nie pozwala stwierdzić, żeby skarga kasacyjna powoda była oczywiście uzasadniona.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz – co do kosztów postępowania – art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490), orzeczono jak w postanowieniu.

[aw]